

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/48/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114010862
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6114010862.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Rudolfa Ďurtu v trestnej veci obžalovaného G. W. stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 18. júna 2015 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T 63/2014 zo dňa 25. 3. 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T/63/2014 zo dňa 25. 03. 2015 v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a § 285 písm. f) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

obžalovaného G. W., nar. XX.XX.XXXX v X. X., trvale bytom X. X., T. XX, spod obžaloby Okresného prokurátora v Banskej Bystrici, sp. zn. 3 Pv 346/14/6601-5 zo dňa 02. 09. 2014 pre skutok, že

v období od 26. septembra 2013 do súčasnej doby si neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi T. W., nar. X. X. X.XXX napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31P 246/2012 z 27. 2. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoP 27/2013 z 15. 5. 2013 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou po 150 € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky dieťaťa T. T. W., nar. XX. XX. XXXX, trvalým bydliskom X. X., ul. T. XX, ktorej za uvedené obdobie dlhoval na výživnom sumu 2 340 €, obvinený napriek tomu, že pracoval a mal finančné prostriedky, výživné riadne, včas a pravidelne v plnej výške neplatil,

uvedenej trestnej činnosti sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T 47/2013 z 10. 9. 2013 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák., pretože zanikla trestnosť činu.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4T 63/2014 zo dňa 25. 3. 2015 bol obž. G. W. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v období od 26. septembra 2013 do súčasnej doby si neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi T. W., nar. X. X. X.XXX napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 31P 246/2012 z 27. 2. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.

15CoP 27/2013 z 15. 5. 2013 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou po 150 € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky dieťaťa T. T. W., nar. XX. XX. XXXX, trvalým bydliskom X. X., ul. T. XX, ktorej za uvedené obdobie dlhoval na výživnom sumu 2 340 €, obvinený napriek tomu, že pracoval a mal finančné prostriedky, výživné riadne, včas a pravidelne v plnej výške neplatil, uvedenej trestnej činnosti sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T 47/2013 z 10. 9. 2013 bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov,

Za toto konanie ho okresný súd odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný G. W., ktoré aj dodatočne písomne odôvodnil. V dôvodoch odvolania v podstate uviedol, že súd náležite nezistil skutkový stav a následne nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy. Rozhodoval len na základe ničím nepodložených tvrdení svedkyne T. W.. V tejto súvislosti sa vyjadril k jednotlivým tvrdeniam poškodenej vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré súd nesprávne zistil a potom aj nesprávne dospel k právnomu záveru. Poprel aj tvrdenie poškodenej, že údajne pracoval a mal finančné prostriedky, výživné riadne a včas neplatil. Obžalovaný totiž za toto obdobie zaplatil za každý mesiac 3-krát po 10,- eur. Vo vzťahu k svojej živnosti uviedol, že túto musel skončiť pre nedostatok zákaziek a pre povinnosť platiť do fondov a nie preto, ako to účelovo uvádzala svedkyňa W., že v dôsledku prvého vypočutia v prípravnom konaní kvôli neplateniu výživného.

Vo vzťahu k tvrdeniu prvostupňového súdu, ktorý považoval platenie výživného vo výške ako bolo uhrádzané obžalovaným za jednoznačne nepostačujúce a neprimerané, obžalovaný poukazoval na to, že sa nevzdal výhodnejšieho zamestnania alebo majetkového prospechu, ktorý by mu priniesla podnikateľská činnosť a ktorú mal ukončiť tesne po jeho prvom výsluchu v prípravnom konaní v tejto trestnej veci. Toto jeho konanie nebolo účelové, ale išlo o nevyhnutnosť, lebo v opačnom prípade by sa dopúšťal iných trestných činov súvisiacich s neplatením odvodov do príslušných poisťovní. V tejto súvislosti potom poukazoval na situáciu na trhu práce, pretože v súčasnej dobe je veľmi ťažko nájsť si zamestnanie a keďže už bol odsúdený trestným súdom, nemohol vykonávať záhradnícku a inú činnosť, pretože mu bol odobraný vodičský preukaz. Takto mu sama svedkyňa W. znemožnila zvýšiť svoj príjem, pretože mu chýbal výrobný prostriedok, auto.

V závere odvolania poukázal na to, že v žiadnom prípade si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil v plnom rozsahu úmyselne tak, ako mu je to kladené za vinu. Nikdy nepodnikal kroky k tomu, aby sa tejto povinnosti vyhol alebo, aby ju zmaril, čím podstatne sťažil alebo oddialil možnosť vymáhania nároku na výživné. Práve naopak, snažil sa zo všetkých síl robiť všetko preto, aby aspoň nejaké výživné dieťaťu poskytol. V tomto smere obžalovaný požiadal aj o preskúmanie, či vôbec bola naplnená skutková podstata trestného činu v zmysle § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. a to, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov obžalovaný neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký trestný čin odsúdený. Obžalovaný takýto úmysel nemal, preto podľa neho ani nemohol byť preukázaný. Navyše ani nevedel, v ktorých troch mesiacoch v rozhodnom období nemal platiť výživné. Preto navrhol zmeniť napadnutý rozsudok tak, že bude oslobodený spod obžaloby.

K odvolaniu obžalovaného doručila súdu svoje vyjadrenie aj poškodená a to prostredníctvom svojej splnomocnenkyne. Vo vyjadrení v podstate uviedla, že konanie Okresného súdu Banská Bystrica bolo dostačujúce na to, aby bol dôkladne zistený skutkový stav v tejto veci a následne aj správne právne posúdený. V tejto súvislosti sa poškodená vyjadrila k tvrdeniam obžalovaného k jeho odvolaniu, ktorých podstatou bolo to, že obžalovaný bol zamestnaný a neplnil si naďalej vyživovaciu povinnosť. Podľa poškodenej ďalej za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia. V tejto súvislosti ďalej uviedla, čo je potrebné na posúdenie možnosti a schopnosti povinného rodiča. Z uvedeného dôvodu navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 3. 2015 a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Dňa 22. 5. 2015 predseda senátu určil termín verejného zasadnutia na deň 18. 6. 2015. Následne dňa 26. 5. 2015 obž. G. W. doručil odvolaciemu súdu oznámenie o účinnej ľútosťi, v ktorom konštatoval, že uhradil dlžné výživné v sume 2 400,- eur, čím prejavil účinnú ľútosť ku skutku, za ktorý bol okresným súdom súdený. Na dôkaz o tom priložil fotokópiu príkazu na úhradu, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný dal príkaz poštovej banke, pobočka Banská Bystrica, aby uhradila čiastku 2 400,- eur na účet príjemcu, ako informácia pre príjemcu je uvedená úhrada dlžnej čiastky na výživnom.

Na verejné zasadnutie krajského súdu sa však nedostavila poškodená T. T. W., rod. Y., ešte pred vykonaním verejného zasadnutia však prostredníctvom svojej splnomocnenkyne písomne oznámila súdu, že obž. G. W. uhradil dňa 27. 5. 2015 sumu vo výške 2 400,- eur na účet poškodenej z účtu patriaceho pani Y. X.. Súčasťou oznámenia splnomocnenkyne poškodenej je aj príloha vo forme fotokópie výpisu z účtu poškodenej T. T. W. v Unicredit bank, pobočka Banská Bystrica, z ktorého vyplynulo, že dňa 27. 5. 2015 bola pripísaná čiastka 2 400,- eur na účet poškodenej T. T. W. z dôvodu úhrady dlžnej čiastky na výživnom.

Krajská prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že vzhľadom na to, že obžalovaný uhradil dlh na výživnom vo výške 2 400,- eur, ako to vyplýva zo spisu a dieťa netrpelo núdzou, má za to, že boli splnené podmienky pre účinnú ľútosť obžalovaného a z tohto dôvodu navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a rozhodnúť v zmysle § 285 písm. f) Tr. por. oslobodil obžalovaného spod obžaloby, keďže zanikla trestnosť činu.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že z jeho strany došlo k účinnej ľútosťi a zanikla trestnosť činu, konštatoval, že odvolanie vo veci podal v čase, keď ešte nevedel, či bude mať finančné prostriedky na splatenie tohto dlhu, tieto peniaze mu požičala jeho priateľka.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania obžalovaného v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že v čase, keď okresný súd vo veci konal a rozhodoval, obžalovaný neuhradil výživné vo vzťahu k svojmu mal. synovi T. W. do rúk matky dieťaťa T. T. W. a za dlžné obdobie jej dlhoval celkovú sumu na výživnom 2 340,- eur.

Krajský súd ďalej z trestného spisu zistil, že medzi vyhlásením rozsudku prvostupňovým súdom a odobratím sa odvolacieho súdu na poradu, obžalovaný G. W. uhradil celú sumu dlžného výživného a až v takej výške, ktorá mierne presahovala aj sumu, ktorú za uvedené obdobie dlhoval svojmu mal. synovi v čase rozhodnutia prvostupňového súdu.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák., trestnosť trestného činu zaniká vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Z vyjadrenia matky mal. T. W., svedkyne T. T. W. vyplynulo, že vo vzťahu k mal. synovi zanedbanie výživného nemalo trvalé nepriaznivé následky a dlžná suma obžalovaným bola ku dňu rozhodovania krajského súdu o odvolaní obžalovaného uhradená tak, ako to vyplynulo z písomného oznámenia splnomocnenkyne poškodenej Y. N. O. G. a fotokópie výpisu účtu v banke poškodenej T. T. W.. Z uvedeného dôvodu, preto v súlade s návrhom krajskej prokurátorky, odvolací súd rozhodol tak, že postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. aj s poukazom na § 285 písm. f) Tr. por. oslobodil obž. G. W. spod obžaloby Okresného prokurátora v Banskej Bystrici pre skutok, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu a kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., pretože zanikla trestnosť činu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.